

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./március

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**GUBANCOK
ELLEN**
6. oldal

**ÉJFÉLI
COMPÓK**
12. oldal

 anastasia_novogrodskaya

**TWISTER,
A CSODA
CSALI**
20. oldal

**KLIKK
IDE!**

dsmil.hu

StrongPhone W4

- 2.8" IPS kijelző
- IP68, SOS gomb
- Powerbank
- Zseblámpa
- FM tuner
- Bluetooth
- Dual Sim
- microSDHC
- 2,500 mAh akkumulátor

A StrongPhone W4 a legjobb választás azok számára, akik valami extrát várnak a telefonjuktól. Az IP68 tanúsítvánnyal rendelkező tartós készülékház, a nagy és könnyen leolvasható 2,8 hüvelykes IPS LCD kijelző, a powerbank funkció, az SOS gomb vagy a nagy 2500 mAh kapacitás sokoldalú megoldást jelent a műhelyben, építkezéseken, terepen, extrém hidegben vagy éppen ellenkezőleg, magas hőmérsékleten és páratartalomban végzett munkához. A telefon jól tűri a vizet, a sarat, a havat, a port és a durva kezelést.

Vásárold meg itt:

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrzünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak a
Kiadó írásbeli engedélyével lehetsé-
ges! HorgászKalandok © minden jog
fenntartva!

Vampire – díjnyertes magyar fejlesztés
tudatos horgászoknak
10. oldal

HYDRA 1 200 € BIG EVENT
A verseny, amely új szintre emeli
a rakósbotos horgászatot
16. oldal

Óriások nyomában: a viza
24. oldal

Pisztrángok
a tengerből 2. rész
28. oldal

A Trabucco feeder rendszer logikája

Három főzsinór, három feladat

- **Feeder Plus** – megbízható alap
- **Method Feeder** – fast sinking, gyors reakció
- **Conus Line** – csomómentes dobóelőke

Főzsinór-választás: kontroll, dobástáv, stabil szerelék.

A feeder horgászat egyik legkevésbé látványos, mégis legmeghatározóbb eleme a főzsinór. Nem csillog, nem fotózzák külön, nem erről beszélünk a parton először – mégis minden dobásnál, minden kapásnál, minden fárasztásnál ez dolgozik a legtöbbet.

Ha országos viszonylatban nézzük – Balaton, Tisza-tó, Dunai mellékágak, kavicsbányák, nagyobb csatornák – a legtöbb feederes számára két fő irány ad stabil, átgondolt megoldást. Nem trendekről, hanem működő rendszerről beszélünk.

Trabucco T-Force Feeder Plus – a klasszikus feeder alap

Ez az a zsinór, amit felteszel, és nem kell rajta gondolkodni. Közepes nyúlás, üvegsima felület, kiváló kopásállóság. A légysága lehetővé teszi a könnyed, hosszú dobásokat, miközben a kontroll nem vész el. Miért fontos ez? A nagyobb testű pontyok kirohanását szépen csillapítja, megbocsátóbb bevágásnál, kevésbé bünteti a technikai hibákat.

Sok horgász attól fél, hogy a lágyabb zsinór „pontatlanabb”. A valóság az, hogy feederen – különösen 40–80 méteres távolságig – a kontroll és a megbízhatóság sokkal többet ér, mint a túlzott feszesesség. Ez a zsinór kiegyensúlyozott alap, országos használatra.

Trabucco T-Force Method Feeder – direktebb kapcsolat, gyorsabb reakció

A method feeder teljesen más ritmus. A kapás sokszor csak egy finom jelzés, viszont a reagálási idő rövid: mire észleled, már ülnie kell a szereléknek. Ilyenkor nincs helye „várakozásnak” – a rendszernek a dobás

után azonnal üzemi állapotba kell kerülnie. Ebben kap kiemelt szerepet a gyorsan süllyedő (fast sinking) főzsinór. Miért előny, ha gyorsan süllyed?

- dobás után gyorsabban fenékre fekszik, így hamarabb stabilizálódik a végszerelék.
- nem marad a vízoszlopban, ezért nem „úszik rá” a kosárra, nem tompítja a kontaktot.
- kevésbé érzékeny a felszíni hullámmásra és sodrásra, nem húzza el a szereléket feleslegesen.
- gyorsabban kapásra kész: hamarabb lesz feszes, kontrollált kapcsolatod a kosárral és a horoggal.

Methodnál ez a különbség sokszor méterekben és másodpercekben mérhető – és pont ezek döntenek el, hogy egy óvatos kapást megfogsz-e, vagy csak „láttad, hogy volt valami”.

Trabucco XPS Feeder Plus Conus Line – fizika, nem divat

A kónuszos zsinór nem marketing. Fizikai előny. A 200 méteres tekercs utolsó 10 métere az „anyazsinór-nál” vastagabb, rendkívül ellenálló szálban végződik. A felvastagodást 5 méteres szakaszon, fokozatosan éri el (pl. 10 m 0,35-ös „nyúzó” 5 m conus -185 m főzsinór 0,22). Így nincs csomó, nincs dobóelőke-csatlakozás. Mit nyersz vele?

- nagyobb dobástávot,
- kisebb szakadáskockázatot,
- stabilabb kosárindítást,
- gyűrűkímélő rendszert.

Sokan félnek a dobóelőké csomójától:

- „Nem veri szét a gyűrűt?”
- „Nem csapódik vissza dobáskor?”

A Conus Line ezt a problémát egyszerűen megszünteti. A vastagodó szakasz elnyeli a terhelést, miközben a főzsinór dobórésze vékony marad. További előny, hogy szákoláskor a vastagabb rész extra biztonsági tartalékot ad.

Mikor érdemes cserélni?

Sok horgász túl sokáig halogatja:

- ha a zsinór „emlékezik” a dobra, karikásodik,
- ha érdes tapintású, kopott,
- ha tavaly nyáron már több hal szakadt le,
- ha methodon bizonytalan bevágásaid vannak,
- ha dobáskor nem érzed stabilnak az indulást.

A szezon eleje a legjobb időpont. Még nincs kapkodás, nincs versenytempó, viszont most lehet stabil alapot építeni. **Hobbi vagy verseny – mindkettő nyer:**

A vásárnapi feederes nyugalmat kap.

A fejlődni akaró methodos kontrollt.

A dobótávra játszó horgász biztonságot.

A zsinór az egyetlen elem, ami minden dobásnál dolgozik. Nem látványos, nem trendi – de meghatározza a teljes rendszert. Ha idén tavasszal csak egy dolgot frissítesz a felszereléseden, az a főzsinór legyen.

A Trabucco feeder főzsinórok és kónuszos megoldások megtalálhatók webáruházunkban – nézd át a választékot, és építs tudatos, stabil rendszert a szezonra.

 Nézd meg a feeder zsinór kínálatot, és indulj neki a tavasznak magabiztosan.

Gubancok ellen

Napjainkban sok szó esik a végszerelésekről. Arról viszont keveset regélnek, hogy mit sem ér mindez akkor, ha a végszerelék ott a mélyben összegubancolódik. Már több a soknál, hogy rengeteg olyan újság cikk létezik, amely kizárólag a végszerelésekkel foglalkozik, de egyikben sem térnek ki a gubanc veszélyére. A következőkben megpróbálunk bemutatni egy-két olyan trükköt, melynek segítségével könnyebbé tehetjük horgászatunkat.

Több olyan lehetőség létezik, amellyel ki tudjuk küszöbölni a gubancokat. Többségükben szükség van egy kis „pluszra” amelyet az ólom elé helyezünk. Ez a kis „plusz” lehet egy ólommal bélelt zsinór darab (leadcore), gubancátló cső, vagy valamilyen olyan anyag, amelyet ilyen ese-

Vajon minden rendben van odalent?

tekben szoktunk használni, hogy valamilyenféleképpen megelőzzük a bajt.

Mindenekelőtt nézzük meg, hogy mit okoz az, ha összegubancolódik a szerelék. A hajszáelőlőke megjelenése előtt ritkábban gubancoltak a szerelések. Aztán felfedezték a horogtól független csalit, amely a későbbiekben forradalmasította az egész horgászpiacot. Az új módszerhez, új anyagokat, zsinórokat kezdtek el gyártani. Gyártásukkal egyidejűleg megjelentek az új problémák is, amellyel szembe kellett nézniük a pontyhorgászoknak, és pedig: a végszerelék összegubancolódott azon erő hatására, amelyek a horogra és az alatta felfűzött csalira akkor jelentkeztek, amikor bedobták őket. Tehát a csalit úgy kellett valahogy felszerelni, hogy az ne kapjon túl nagy szabadságot a bedobás pillanatában.

A PVA ZSINÓR

Egyik legegyszerűbb módja, amellyel megelőzhetjük a bajt az, hogy a hajszáelőlőkére fűzött bojligolyókat egy kis PVA (vízben oldódó anyag) zsinór segítségével odakötjük a horog öbléhez. A művelet lényege az, hogy bedobáskor a szoros kötés miatt, a csali nem fityeg jobbra meg balra, és nem tekeredik a levegőben. Természetesen, ez csak akkor működik, ha a vízben oldódó zsinór, tényleg oldódik a vízben! Sok olyan PVA zsinórt lehet találni a piacon, amelyek nem oldódnak abban az esetben, ha csomót kötünk rá, vagy ha oldódik is, azt nagyon lassan teszi. Világos, nem akarjuk, hogy ez így történjen, mert ha a csali ott marad odakötve a horoghoz, akkor a szerelékünk nem fejti ki hatását.

A fonott zsinórok lágy jellege könnyen gubancolódáshoz vezetnek

A BOJLIMASSZA

Ugyanezt a hatást elérhetjük azzal is, ha a bojli golyót horoggal együtt belegyúrjuk a bojlimasszába. A massa nemcsak abban jó, hogy meggátolja a gubancolódást, hanem a fenékre érve bomlani kezd, ezzel kibocsátva az illóanyagokat ugyanolyan hatást keltve, mint a sima etetőanyagnál. Természetesen, fontos, hogy a massa állaga megfelelő legyen, ne legyen se túl lágy, se túl kemény. Ha túl lágy, leesik már a levegőben vagy abban a pillanatban, amikor a vízzel érintkezésbe lép. Ha túl kemény a massa, akkor fenn áll a veszélye annak, hogy órákba telik a bomlás, így a horgunk hosszú ideig rejtve marad. Egy olyan masszát kell gyúrunk, amely oldódni kezd abban a pillanatban, ahogy a fenékre ér, majd úgy 15-20 perc múlva állaga legyen lágy, olajos. Teszteljük a masszánkat használat előtt, akár otthon, akár a vízparton. Gyakorlatilag masszánkat előállíthatjuk bármilyen adalékok felhasználásával, például egy szimpla szójás massa egy kis illóanyaggal összedolgozva máris megteszi a magáét. Én mégis azokat a masszákat kedvelem és használom, amelyből készül maga a bojli, amivel horgászok. Bedobás előtt vegyünk kézbe egy kis ilyen masszát és dolgozzuk addig, amíg olyan gyurmás lesz, majd gyúrjuk rá a bojlinkra és a horogra úgy, hogy a horog öblét és a hegyét hagyjuk szabadon. Így meglesz az esélye annak, hogy megfoghatjuk halunkat csalink fenékre érése közben, vagy röviddel fenékérés után is. Egy szónak is száz a vége, gyúrunk tenyerünkben egy jó állagú masszát majd a horogra helyezés után, adjunk egy kompakt, aerodinamikus formát neki. A végszerelék nem fog összegubancolódni, mert a csalink és a horgunk ebben a gyurmában lesz elhelyezve és ebből kifolyólag a levegőben nem fog nekünk „szembázní” össze vissza, nem fog nekünk rátekeredni a szerelék többi részére.

MILYEN ANYAGBÓL LEGYEN A HAJSZÁL ELŐKÉNK, HOGY NE GUBANCOLÓDJON?

Biztos vagyok abban, hogy Önök saját tapasztalatból tudják, hogy egyes végszerelékekhez használatos anyagok jobban gubancolódnak, mint a többiek. Az vitathatatlan, hogy lágy jellegük miatt, mint a Fox által gyártott Reflex, Delude, Mega Silk vagy Snare zsinórok könnyebben gubancolódnak, mint például a monofil zsinór. A monofil zsinór, legyen az keményebb vagy lágyabb, soha nem lesz olyan gubancos hajlamú, mint a fonott zsinórok! De azért vessünk egy pillantást a különböző zsinórfajtákra és nézzük, miként tudnánk őket csoportosítani a gubanc hajlam szemszögéből nézve:

- első helyen a nagyon lágy, (úszó képességük semleges) zsinórok állnak, mint a Reflex. Ezek gubancolódnak a legjobban. Az ilyen típusú zsinórokat csak abban az esetben használjuk, ha megoldjuk a gubanc képződés problémáját, akár egy csúszó ólom segítségével, amely elé egy ólommal bélelt zsinórt teszünk (leadcore) vagy egy műanyag csövet, amely nehezebb, mint a víz és ezáltal lesüllyed. Ne feledjük, hogy a leadcore zsinór, vagy a műanyag cső legyen hosszabb, mint az előke zsinór – vagy ha a horog öblébe egy PVA zsinór-

ral ellátott bojlifűzért kötünk, akkor hosszabb legyen, mint az előke és a PVA zsinór együttvéve.

- aztán jönnek a lassan süllyedő zsinórok, mint a Fox Snare. Ezek keményebbek, merevebbek egy kicsit, mert anyagukba olyan szálakat vezettek be, amelytől a zsinór süllyed, továbbá keménységük miatt nem hajlamosak a gubancra. Általában ugyanúgy állítjuk össze a szerelékünket ezzel a zsinórral is, mint az előző

A monofilok merev anyaguknak köszönhetően nem gubancolódnak egyáltalán

A szerelékünket gyúrjuk bele egy gyorsan oldódó bojlimasszába, ezzel biztosan meggátoljuk a gubancképződést

Ha nincs bojlimassza megteszi az etetőanyag is. Bátran belegyűrhatsz szerelékünket

esetben, de ha vigyázva horgászunk, nélkülözhetjük a végszerelékből akár a leadcore zsinórt is, ha a csúszó ólom után teszünk egy forgót.

- következnek a lágy és selymes monofil zsinórok, mint amilyen a Fox Illusion Soft Link. Az igaz, hogy merevebbek, mint a fonott zsinórok, de nem sokkal, így hát itt is fenn áll a gubanc veszélye.

- végül léteznek a merev monofil zsinórból készült hajszálelők is, amelyek merev anyaguknak köszönhetően nem gubancolódnak egyáltalán, bátran használhatjuk bármely szerelék összeállításánál.

GUBANCGÁTLÓ CSŐ (ANTI-TANGLE)

Nem vagyok biztos benne, de úgy tudom, hogy Zenon Bojko volt az, aki bevezette először a műanyag csövet (anti-tangle), mint a végszerelék segéd eszközét. A művelet szimpla, nem kell tennünk egyebet, mint a főzsinórt átvezetjük egy műanyagból készült keményebb csövön. Előkénk bedobáskor hátra csapódik erre a csőre, de mivel ez sokkal keményebb és merevebb, mint a zsinórunk, ezért nem gubancolódik. Többféle anyagból készült anti-tangle cső létezik, de ami nálam fontos, mindegy, hogy milyen anyagból van, egyenesedjen ki könnyedén, így át tudom fűzni rajta a zsinórt. Ez számít, több nem. Amire oda kell figyelnünk még az, milyen a cső színe. Napjainkban a legkedveltebb színek a zöld, mely belevész a növények közé, vagy a barnás szín mely a mederfenékhez hasonló. Én általában 1 mm-es

átmérőjű csöveket használok, ez jónak tűnt minden szempontból.

AZ ÓLOMMAL BÉLELT ZSINÓR (LEADCORE)

Ólom előtt felkötve, ezt a típusú zsinórt nemcsak gubancmegelőzésre használhatjuk, hanem előnyös karakterisztikái miatt, mert főzsinórként az előke közelében, a mederfenékhez tapasztja. Ezzel csökken annak a veszélye, hogy az arra járó ponty kiszúrja azt, hogy valami nem stimmel a csali körül.

CSÚSZÓ ÓLOM

A csúszó ólomnak megvannak a sajátos problémái, de ha ezt használjuk, csökken az esélye a „vitézkötésnek”. Mindenesetre jobb, mint a fixólmos társa. Aerodinamikus formája miatt repülés közben mindig előbbre van, mint a szerelék többi része, így a szerelék érintetlen marad. Azt nem állítom, hogy a csúszó ólmos szerelék nem gubancolódik, de mindenesetre csökken annak a lehetősége.

A PVA ZSINÓR

Egy szimpla PVA zsinór használata megelőzheti a szerelék gubancolódását. De csak akkor, ha helyesen van használva. A felfűzésre szánt anyagokat, mindig közepesen lyukasszuk ki, és felfűzésükre ne használjunk túl hosszú PVA zsinórt. Ha hosszabbra sikeredik, mint ami-

Egy gubancos szerelék nem fejti ki kellőképpen a hatását, ezért a ponty sem veszi fel, hiszen gyanús neki

ilyen hosszú az anti-tangle cső vagy a leadcore zsinórunk, akkor biztosak lehetünk benne, hogy bedobáskor gubanc lesz belőle.

A PVA ZACSKÓ

Egy másik „tuti tipp” a gubancolódás megelőzésére az, ha vízben oldódó PVA zacskót használunk. A legjobb akkor, ha mindent bepakolunk az ólmot, az előkét, a horgot és a bojlit is a zacskóba. A szerelék nem tud összegubancolódni, de vigyázzunk, ne tömjük tele zacskónkat, mert nem tudunk nagyot dobni miatta.

MIT HASZNÁLOK ÉN?

Ha a helyzet nem kéri másképp, én a következőképpen állítom elő a gubancmentes szerelékemet: csúszó ólom, amely mögé egy anti-tangle csövet teszek, végét bevezetve az ólom gumi csövébe. Az ólom elé egy forgót teszek, és ehhez kötöm a fonott előkémet. Az előke végén található horgot és a rajta levő bojlit, belegyúrom egy jól és gyorsan oldódó bojlj masszába. Ebben soha nem csalódtam.

László Attila

Érdemes odafigyelnünk szerelékünkre, mert nagyobb dobásoknál könnyen gubancolódhat

**KLIKK
IDE!**

WWW.CFB.HU

Vampire

- díjnyertes magyar fejlesztés tudatos horgászoknak

KLIKK
IDE

Mit szólnál ahhoz, ha a kapásjelződ többet tudna a sípolásnál? El tudod képzelni, hogy egy eszköz önmagát tölti a beépített napelemek segítségével, megvédi botjaidat a lo-pástól, és folyamatosan figyeli az időjárési körülményeket? Ez nem egy jövőbeli koncepció. Ez a Vampire Bite Alarm. Hihetetlenül hangzik? Pont ez benne a lényeg.

Fiatal magyar mérnökökként mi álmotuk és terveztük meg a Vampire termékeket. Büszkék vagyunk arra, hogy Magyarországon gyártjuk, így válik igazán hazai terméké. A merész, futurisztikus dizájnt kompromisszumok nélküli funkcionalitással és prémium minőséggel ötvözzük. Elég egyetlen pillantás, és a név azonnal értelmet nyer.

A Vampire okos kapásjelzők egyáltalán nem használnak vevőegységet. Maga a jelző szándékosan egyszerű: mindössze egyetlen gomb található rajta. De akkor hogyan férsz hozzá az összes funkcióhoz, és hogyan kapsz értesítést a kapásokról? Egy Bluetooth-on keresztül

Legjobb elektromos kapásjelző díj

Vampire kapásjelzők

csatlakozó mobilalkalmazáson keresztül. A sátrád kényelméből állíthatod a LED-színeket, az éjszakai fényt, a hangerőt, az álkapás-szűrést minden egyéb beállítással együtt, anélkül, hogy fizikai gombok nyomogatásával, tekergetésével telne az idő. Az alkalmazásban minden egyes kapás rögzítésre kerül, és bármikor visszajátszható. Minden fogás automatikusan elmentésre kerül az összes fontos adattal együtt: időpont, helyszín, légnyomás és időjárási körülmények. Azt is megmutatja, pontosan mennyi idő telt el attól a pillanattól, hogy a csali vízbe ért, egészen addig, amíg a halat megszalkoltad.

Ezt tetőzi az új termékünk, a Vampire Magic Ball. A Magic Ball egy méretarány labda, ami pillanatokon belül megmondja a kifogott hal fajtát, hosszát és a súlyát. Egyszerűen helyezd a 3 cm átmérőjű golyót a hal mellé, vagy akaszd az ujjadra, majd készíts egy fotót. Töltsd fel az alkalmazásba, és az intelligens képelemző algoritmus azonnal összehasonlítja a golyó méretét a hallal.

Fő célunk egy olyan horgász közösség felépítése, amelyhez valóban büszkeség tartozni. Egy közeg, ahol folyamatosan fejlődhetsz, saját határaidat feszegetheted, rekordokat dönthetsz, és közben tanulhatsz a társaidtól. Ahol új tapasztalatokkal gazdagodsz, kü-

lönleges horgászhelyeket fedezhetsz fel, és nemcsak élményeket, hanem életre szóló kapcsolatokat is gyűjthetsz. Ebben nyújt valódi támogatást az alkalmazásunk. A legjobb az egészben, hogy az alkalmazás teljesen ingyenes, már most letölthető, Vampire Smart Fishing néven.

A Vampire arról szól, hogy értékes információt adjon a horgászok kezébe úgy, hogy közben az élmény természetes, intuitív és gyors maradjon. Nincs bonyolult beállítás, nincs felesleges figyelemelterelés, csak egy okos eszköz, ami csendben dolgozik a háttérben, miközben te a vízre koncentrálsz. A Vampire mögött álló innováció nem maradt észrevétlen. 2025-ben a Pontyshow-n elnyertük a legjobb elektromos kapásjelző díjat, megnyertük a Wave Fődíjat, valamint sikeresen szerepeltünk a Cápák között című műsorban is, elismerést szerezve nemcsak a horgászok, hanem az iparág szakértői és befektetői körében is.

Ha kíváncsi vagy, milyen lehet a pontyhorgászat jövője anélkül, hogy elveszítené a lelkét, mindenképp látogass el a weboldalunkra: www.vampirebi-tealarm.com

Vannak dolgok, amelyeket jobb látni, mint elmagyarázni!

Vampire Csapat

Éjfélí compók

Éjfélkor nemcsak a szellemek indulnak el kísérteni, hanem ekkortájt indulnak el a compók is portyázni, mert a ponttyal ellentétben a compó főként éjfél és pirkadat között kap a legjobban.

Csend üli meg a tavat, csak néha-néha zizeg a bokor vagy sivít egy kuvik. Úgy fél öt lehet, kelet felől világosodni kezd, mindjárt pirkad. Hirtelen megemelkedik a világító patronnal ellátott úszó, és könnyedén táncol-

va a part felé veszi az irányt. Mielőtt még elmerülne, a társam bevág. A túlsó végen nagy az ellenállás, a hal vadul menekülne.

A várakozás hosszú óráiért most ismét megjutalmaz a tó: hosszú fárasztás után aranybarna compó fekszik előttünk, pontosan kétkilós. Ezúttal Péter, a horgásztársam volt a szerencsés, örömét széles mosolya jelzi. Ám nem bízhatjuk magunkat pusztán a szerencsére, kapitális compót nem lehet akárhol kiemelni a vízből.

A legfontosabb erény a türelem. Nem véletlen, hogy a compó két tulajdonságáról nevezetes: az egyik a félnétség, a másik pedig, hogy a leghetetlenebb időpontokban hajtja végre kapásait. 23 évi horgászás után egyértelműen kijelenthetem, hogy a legtöbb igazán nagy compó éjjél és napkelte között került a szákomba. Nem tagadom, a kora esti órákban is előfordult már néhány kapás, de ezek nagyságrenddel rosszabb eredménnyel kecsegtettek.

KEVERÉK

Szeretek mindent nyugodtan előkészíteni, és mindent megtenni annak érdekében, hogy az esélyeim jók legyenek, így hát általában a késő délutáni órákban érkezem a vízhez. Miután mindent gondosan elrendeztem, és a horgaimat felcsalitzam, kialakítom az etetőhelyeket. Az etetőanyagomat puhára főzött kendermagból, kukoricából és csillagfürt keverékéből állítom össze. Minden anyagból egy harmadrészt teszek, ez tökéletesen vonzza az „ínyenceket” az etetőhelyre. Mivel a nagy compók éjszaka a part közelébe húzódnak, magától értetődik, hogy etetni is ott érdemes. Aki a part közelében horgász, annak természetesen igencsak nyugodtan kell viselkednie, csöndben kell maradnia. A csalit legszívesebben kis gumicsónakból helyezem ki. Kicsivel a far mögött leeresztem a két-három liternyi keveréket, majd arrébb evezek, lehorgonyozom, és pontosan az etetés fölé dobok. Ha csónak nélkül és világító patronnal ellátott úszóval horgászom, akkor groundbaiter-val végzem a bebetétést. A groundbaiter nem más, mint egy hosszú rúd végén elhelyezett merítőkanál. Ha a merítőkanál segítségével etetek, az etetőanyag-keverék a kíváncstosnál némileg nagyobb területen szóródik szét. Ez nem is baj, mert a szél és a hullámok mindig mozgatják valamennyire az úszót, és a dobások sem sikerülnek mindig tökéletesen pontosan. Mindig koncentráltan etetek, és ha az eledelhez némi zsemlemorzsát is keverek, akkor nagy, laza gombócokat gyúrhatok belőle, így a „merítőkanállal” is célzottan lehet dobni.

SPONTÁN ETETÉS

Vigyáznunk kell arra az esetre is, amikor egyet gondolunk, és hirtelen felindulásból elindulunk horgászni. Ebben az esetben aligha lesz időnk a különböző magok puhára főzésére. Ilyenkor a horgászboltokban kapható kész márna-eledel igazán jó szolgálatot tesz. Ennek a nagyszemcsés keveréknek az íze a sajtéra hasonlít, és a compók is legalább annyira szeretik, mint a márnák. Ha az eledelhez még csontkukacot vagy szűnyoglárvát is keverünk, akkor a legfinomabb compócsemegét kínálhatjuk. Ámde a compók odacsalogatása csak az első lépés. A nehezebb rész ezután következik, rá kell vennünk őket, hogy a csaliba helyezett horgot bekapják.

A probléma csak ekkor válik igazán megoldhatatlannak. Gondoljunk bele, milyen az, amikor néhány ezer csali-mag ereszkedik le a fenékre, és csak két csaliban van horog! Egy másik probléma, amely ilyenkor adódik: soha nem fogjuk tudni előre, hogy hány compó fog megjelenni a vacsorán, ezért meg kell akadályoznunk azt, hogy a halak lakmározzanak, vagy hogy nagy ívben elkerüljék horgainkat. Következésképpen a horogra tűzött csalinak igencsak feltűnőnek kell lennie. Ilyenkor rögzített ólmos szerelékkel használok rövid (legfeljebb 20 centis) előkével, a végén pontyozó horgokkal; ezek mérete 4–8, majd a horog öblébe hajszálelőkét csomózok, és erre apró parafagolyót húzok, a felhajtóerő miatt. A horogra néhány csontkukacot teszek, amelyek kígyózó mozgása felkelti a halak kíváncsiságát és étvágyát. Azt a magasságot, amennyivel a kukacoknak a fenék fölött ficáncolniuk kell, ólomsöréttel állítom be.

Ideális a horogtól mintegy 10 centiméterre rögzíteni. Ha így kínáljuk, a horgon levő csalit, az eledelszőnyeg fölött azonnal feltűnik, és könnyen láthatóvá válik.

TÉSZTAGYURMA

A halak odacsalogatásához szintén kiváló a tészta jellegű gyurma. Ez – az ólom köré nyomkodva – lassan oldódik, így folyamatosan kerülnek az apró tészta-részecskék a vízbe. Ilyen csalogatásnak a legtöbb hal nem tud ellenállni, és így a horog közelében maradva

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgászházak kiadók.
Kábeltevé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

keresi az edelt. A tészta jellegű gyurma különféle ízesítésekkel kapható. Én leggyakrabban a pontyfélék körében jól bevált mogoró, kagyló, málna stb. ízesítésű tésztát használom.

HORGÁSZÁS VÉGKIMERÜLÉSIG

Ugyancsak megéri horgászni a legfeljebb 14 milliméteres minibojlival is. Amikor ezzel a csalival horgászom, elegendő a takarékos bevetés, mert az apró tésztagolyócskák igen laktatók. Botonként mintegy harminc golyócska bőven elég.

„Tartsd nyitva a szemed!” – ez bizony érvényes a víz kiválasztásakor is. Nem jó – sőt: kifejezetten rossz –, ha a compók mellett sok a keszeg és a ponty. Ha nagy a konkurencia az edelnél, akkor ebben az esetben, csak a „végkimerülésig tartó” horgászás segít. Előbb ki kell pecáznunk az „evőtársakat”, mert csak így lehet eljutni a compókig.

Legizgalmasabb a világító úszóval történő horgászás. Teljes szélcsendben, kétgrammnyi húzóerővel rendelkező úszókat használok, könnyű szélben pedig három-négy grammosat. Mélyebb vízben és erősebb

szélben csúszóra szerelt bolognai úszót használok, amelynek húzóereje négy-tizenkét grammnak felel meg.

Alapvető: az úszónak érzékenyen kell reagálnia, vagyis az ólmozást nagyon gondosan kell végezni. Az úszótestnek annyira kell alámerülnie, hogy a jelzőfény éppen kiemelkedjék a vízből. Továbbá el kell dönté-

ni, hogy fenéken fekvő vagy lebegő csalival akarunk horgászni – ez jószerivel a halak kapási kedvétől és a szélerősségtől is függ. Erősebb szélben szívesebben használok elfekvő csalt, így nem kell folyton újra dobni, ha az úszó eltávolodik a beetetés helyétől. Nyugodt vizekben viszont úgy választom meg a mélységet, hogy a csali néhány centiméterrel a fenék fölött lebegjen. Az ilyen csali kiemelkedik az eledelszőnyegből, és sokkal érzékenyebb a kapásra.

ÚSZÓ LIFT

Az ólmaim túlnyomó része sörétszerű ólomgolyócskákból áll, műanyagcső-vezetéssel. Az ólomcseppnek mindig a fenék fölött kell lennie. A súly többi részét sörét alkotja, gyöngyszerűen felfúzva. Amikor a compó ráharap a csalira, az úszó kiemelkedik a vízből. Az előkénél csak egy vagy két ólomsörét van. Az előke hossza 15–30 centiméter. A 2-es – 3-as rajz mutatja a lift módszer „működési elvét”.

A nagy compók igencsak kíváncsiak, és nagy kitartásra ösztönzik a horgászt. De minden fáradságot megér az, hogy az aranybarna szépség a szájba kerüljön.

-Ger

compóhorgászat

CUKK®

HALCSALI · BAITS

Csodák nincsenek!

46 éve a horgászokért!

cukk.hu

KLIKK
IDE!

A verseny, amely emeli a rakósbot

A Hydra Club Hungary történetének egyik legnagyobb és legambiciózusabb vállalása a HYDRA 1 200 € BIG EVENT megrendezése. Az esemény nem csupán egy újabb verseny a naptárban, hanem egy komplex, több lépcsős, prémium szintű horgászverseny, amely új dimenzióba helyezi a hazai és nemzetközi rakósbotos horgászatot.

A cél egyértelmű: magas nevezési díjjal, kiemelkedő díjazással és professzionális háttérrel egy valódi „Big Event” élményt biztosítani.

A VERSENY FORMÁTUMA

A HYDRA 1 200 € BIG EVENT egy: RBS Freestyle Carpodrome Pole Fishing Tournament

- 3 napos verseny
- Napi 6 órás fordulókkal
- Maximum 60 fős mezőnnyel

📍 **Helyszín:** Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó

📅 **Időpont:** 2026. október 2–4.

A versenyt hivatalos edzésnapok és 150 €-os szuper szatelit napok előzik meg:

📅 **2026. szeptember 29–30. és október 1.**

DÍJAZÁS - VALÓDI TÉT, VALÓDI VERSENY

A HYDRA 1 200 € BIG EVENT egyik legnagyobb vonzereje a kiemelkedő díjazás.

🏆 Akár 25 000 € – első helyezett számára (minimum 45 induló esetén)

A verseny célja nem pusztán a részvétel, hanem egy komoly, nemzetközi szintű megmérettetés biztosítása.

KVALIFIKÁCIÓ - TÖBB ÚT A FŐVERSENYRE

A főversenyre való bejutás többféle módon történhet.

1 Szatelit versenyeken keresztül

A 150 € nevezési díjú szatelit versenyeken való sikeres szerepléssel kvalifikációs jegy szerezhető.

Szatelit időpontok

2026. 08. 01–02.

Hydra The Big Event Szatelit versenyhétvége
Freestyle rakósbotos horgászverseny – 6 órás

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
Nevezési díj: 150 €/nap

2026. 09. 12–13.

Hydra The Big Event Szatelit versenyhétvége
Freestyle rakósbotos horgászverseny – 6 órás

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
Nevezési díj: 150 €/nap

2026. 09. 29.

Hydra The Big Event Szuper szatelit verseny / edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
Nevezési díj: 150 €/nap

2026. 09. 30.

Hydra The Big Event Szuper szatelit verseny / edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
Nevezési díj: 150 €/nap

2026. 10. 01.

Hydra The Big Event Szuper szatelit verseny / edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
Nevezési díj: 150 €/nap

Extra pénteki 150 € szatelitek

Megfelelő számú nevező esetén, a nagy érdeklődésre való tekintettel további 150 €-os szatelitek is indulhatnak az alábbi edzésnapokon.

Új szintre a horgászatot

A szatelitek minimum 10 fő esetén kerülnek megrendezésre.

2026. 06. 12. (Péntek)

Hydra Úszós Horgászkupa Versenysorozat edzésnap

📍 Kiskunhalas – Ezüst-tó

2026. 07. 17. (Péntek)

Hydra Úszós Horgászkupa Versenysorozat edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó

2026. 07. 31. (Péntek)

Hydra The Big Event Szatelit versenyhétvége edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó

2026. 09. 11. (Péntek)

Hydra The Big Event Szatelit 2. versenyhétvége edzésnap

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó

2 Tombola / Raffle útján

A kvalifikációs időszak során összesen 20 tombola esemény kerül megrendezésre.

- Egy tombola ára: **6 000 Ft / 15 €**.
- Minden 10. tombola után kisorsolásra kerül egy 150 € értékű szatelit versenybeülő.
- Egy sorsoláson maximum 2 tombola használható fel.
- A nyert szatelit jegy nem átruházható.

- A szatelit versenyek után is van lehetőség tombolára, kivétel az utolsó szatelit versenynap.

Online tombola sorsolások is megrendezésre kerülnek, amelyeket a **Maynor Média Kft.** bonyolít le.

Áprilistól minden hónap közepén online podcast műsor indul, ahol a tombolát vásárlók és a műsort nézők között minden alkalommal egy extra 150 € értékű szatelit jegy kerül kisorsolásra.

3 Közvetlen nevezés

A főversenyen nem kizárólag kvalifikáció útján lehet részt venni.

Lehetőség van közvetlen nevezésre is:

1 200 € BUY-IN befizetésével.

Professzionális háttér – minden a versenyzőért

A HYDRA 1 200 € BIG EVENT mögött stabil és szakmailag megalapozott szervezés áll.

Hivatalos élő csali beszállító: Bait Factory

A Hydra Club Hungary és a Bait Factory évek óta tartó partneri kapcsolatának köszönhetően:

- minden nap friss, kiváló minőségű élőcsali rendelkezhető
- a csali a helyszínen felállított HYDRA Standon vehető át
- hivatalos rendelőlap segíti az előzetes tervezést

Helyszíni felszerelés-ellátás

A verseny ideje alatt a Hydra Club Hungary webáruháza is jelen lesz egy kisebb standdal, ahol a résztvevők beszerezhetik a szükséges:

HYDRA 1 200 € BIG EVENT

- aprócskéket,
- horgokat,
- úszókat,
- gumikat,
- topszetteket,
- merítőnyeleket,
- és minden egyéb, verseny során szükséges felszerelést.

A cél egyértelmű:

a versenyzőknek csak a horgászatra kelljen koncentrálniuk.

EGY ÚJ MÉRCE A VERSENYHORGÁSZATBAN

A HYDRA 1 200 € BIG EVENT nem csupán egy verseny.

Ez egy olyan esemény, amely:

- komoly pénzdíjat,
- több kvalifikációs lehetőséget,
- professzionális szervezést,
- stabil partnereket,
- és prémium versenykörnyezetet kínál a résztvevőknek.

A részletes versenyszabályzat és további információk hamarosan nyilvánosságra kerülnek.

HYDRA – the Best Solution

Élő közvetítés – a verseny új dimenziója

A HYDRA 1 200 € BIG EVENT nemcsak a versenyzők számára jelent kiemelkedő élményt, hanem a nézők számára is. A háromnapos esemény teljes időtartama alatt **professzionális élő közvetítés** biztosítja, hogy a verseny minden fontos pillanata követhető legyen.

A rendezvény során:

- **3 napos folyamatos live streaming** működik.

- Professzionális stúdió biztosítja a közvetítés háttérét.

- Élő kapcsolások történnek a versenyhelyszín különböző pontjairól.
- **Két folyamatos drónkamera** biztosít légi felvételeket.
- Szakértők elemzik az eseményeket.
- Versenyzők is bekapcsolódnak a beszélgetésekbe.

A cél nem csupán az, hogy látható legyen a verseny, hanem, hogy a nézők valódi betekintést kapjanak a taktikai döntésekbe, a felszerelésválasztásba és a verseny alakulásába.

A stúdióban szakértői elemzések, helyszíni interjúk és élő reakciók teszik még izgalmasabbá a közvetítést. A drónfelvételek segítségével pedig a teljes versenypálya átláthatóvá válik, így a nézők olyan perspektívából követhetik az eseményeket, amely korábban nem volt elérhető a hazai horgászversenyeken.

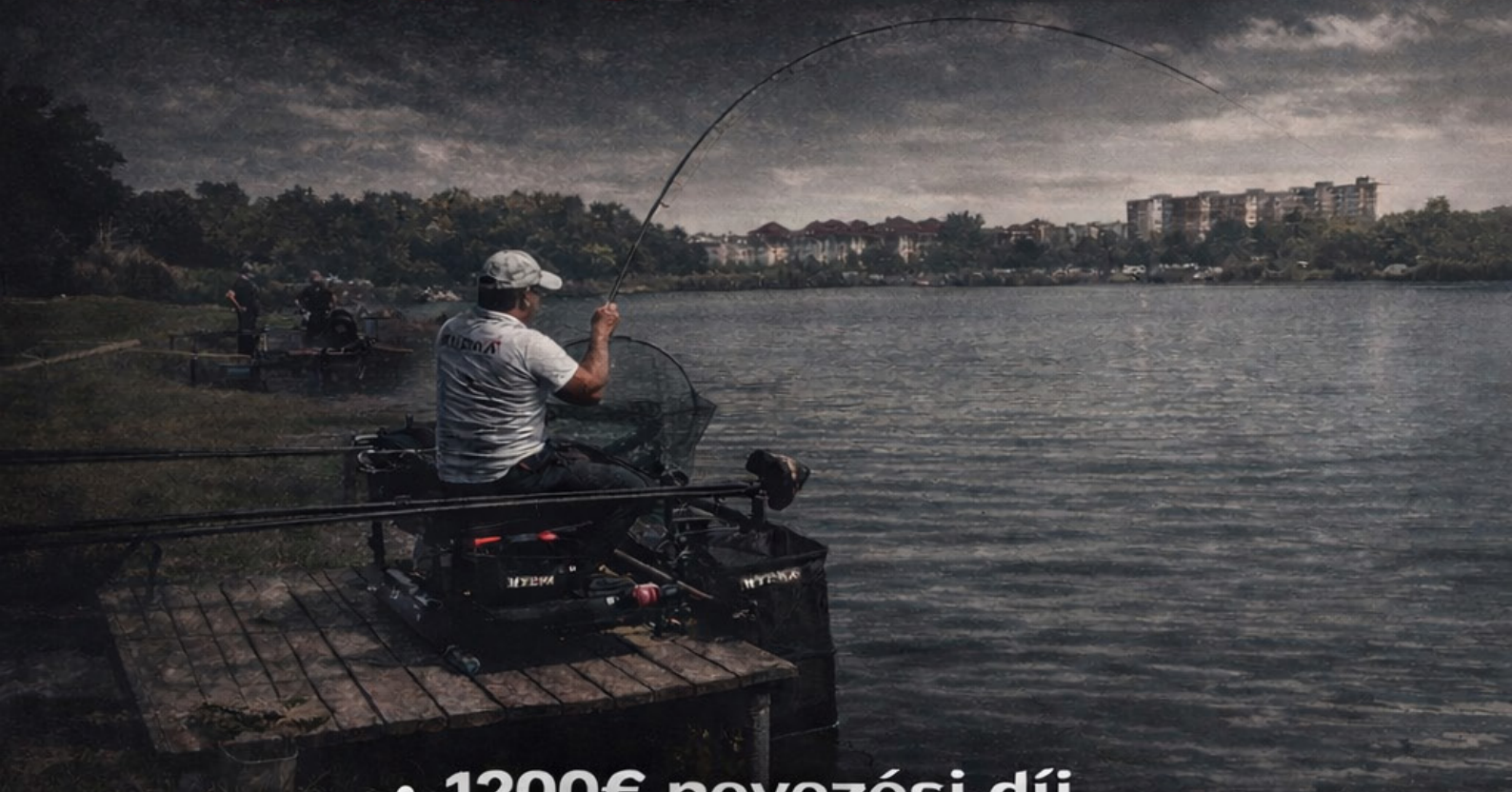
A HYDRA 1 200 € BIG EVENT célja ezzel az, hogy a verseny ne csak egy sportesemény legyen, hanem egy **teljes értékű, médiatartalommal kísért prémium rendezvény.**

Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

1200€ BIG EVENT

- **1200€ nevezési díj**
- **Új lebonyolítási rendszer**
- **Extra színvonalú élő streaming közvetítés**
– kövesd a helyszínen vagy
otthonod kényelméből
a horgászversenyzés új dimenzióját

 Akár 25.000€ - ELSŐ HELY
(minimum 45 induló esetén)

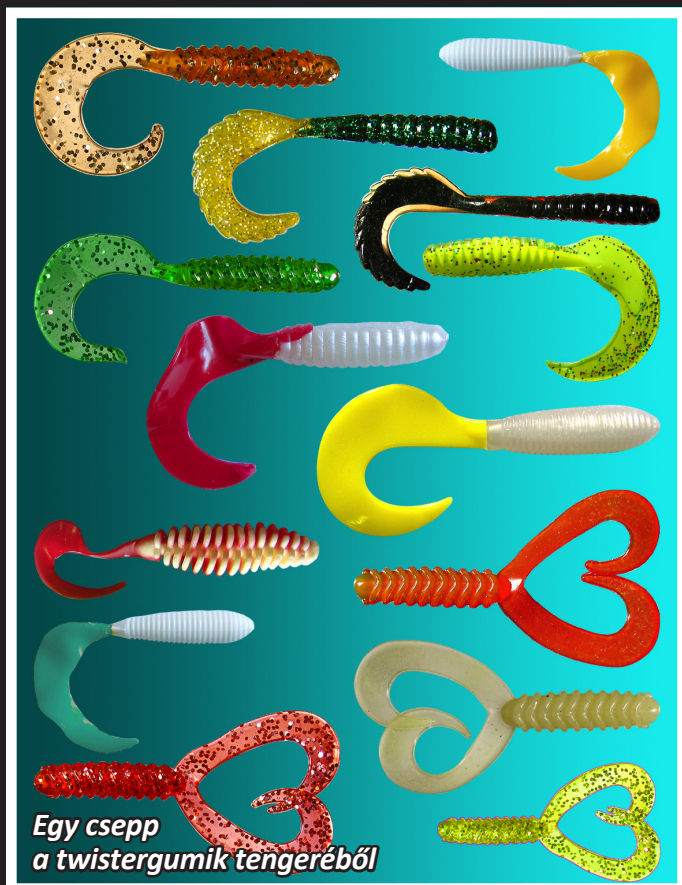
 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
 2026.10.02–04.

További részletek hamarosan.

TWISTER, a csoda csali

A kaucsukot évezredek óta ismeri az emberiség, de guminak nevezhető anyag jóval később készült belőle. Charles Macintosh fedezte fel, hogy benzollal keverve, párologtatás után egy kenhető, szigetelő masszát kap. Ezt kenve két textil felület közé összeragasztotta azokat és az így keletkezett anyagból készült esőkabátját 1823-ban szabadalmaztatta.

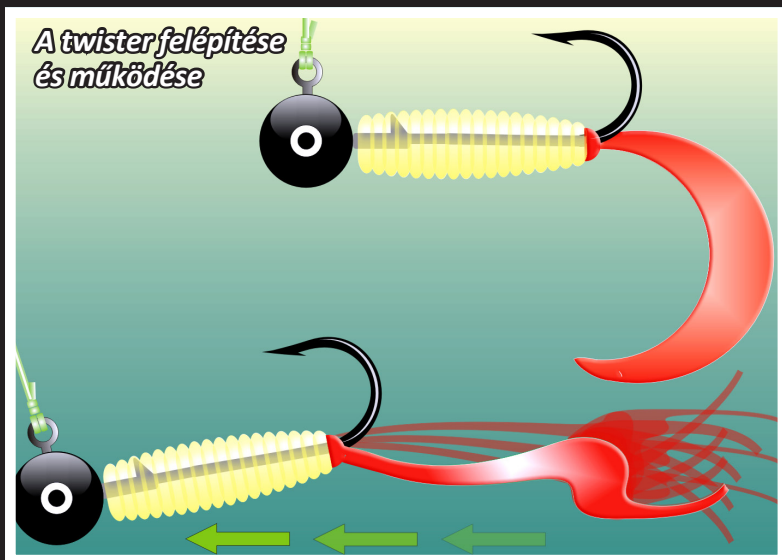
Bár már 1838-ban sikerrel járt a PVC előállítás, egy évvel később megszületett a keménygumi, a műanyagok meghatározó, általános elterjedése mégis a XX. szd. fordulójától számítható. Viszont ez a folyamat lavinaszerűen hozta magával az újabb és újabb vegyületeket, ezzel gyökeresen megváltoztatva az ipar minden ágát. A szilikonok gyártása az USA-ban a II. világháború alatt kezdődött, Európában 1947-ben jelent meg, de nagy tömegben csak a '70-es évek elejétől találkozhatunk a műanyagoknak ezzel a csoportjával. Az ipar szinte összes területén hatalmas újításokra nyílt lehetőség. A szilikon változatokból a horgászciikk gyártás számára is jutottak ideális alapanyagok. Megjelentek a jig-ek, twisterek, gumihalak, vagyis a szilikongumi műcsalik, a kategória legfiatalabb képviselői. Gyakorlatilag ebből az anyagból a halak szinte minden zsákmányállata megmintázható és kapásra csábító mozgásra bírható a békától a gilisztán át a rákig. Ilyen csalik ugyan világszerte megszámlálhatatlan formában készülnek, nálunk legelterjedtebb a twister és a gumihal használata. Alábbiakban ezekkel foglalkozunk.

Egy csepp a twistergumik tengeréből

A twister és a gumihal is tökéletesen beváltja azt a törekvést, hogy a ragadozó halak prédáinak mozgását a megtévesztésig lemodellezzük. Mindkét műcsali alapja két fő részből áll. Az egyik az ólomfejbe foglalt jig-horog, együttesen a twister fej, a másik maga a műanyag test, amit a horogra húzunk. Az így elkészült műcsalit a főzsinórra kötjük és dobás után bevontatjuk. Ekkor a műanyagnak a horogtól szabad, kilógó fark részén intenzív, ficáncoló mozgást produkál. Ezzel idéz elő olyan vibrációt, ami a ragadozóban felkelti a támadási ösztönt. A „twist” szó angolul tekere-dést, csavarodást jelent – innen a twister neve. Nem teljesen találó, mert bár a látvány hasonlít a tekergőzésre, ez egyben egy gyors hullámzó mozgás is. A gumihalak farka viszont egy szabá-lyos, vízszintes „integetéssel” utánozza a kishal úzását, egyben oldalirányban lökdösi a felhorgozott testet. Ezáltal némelyik típus hihetetlen természetességgel úszik. A szilikongumi csalik használó horgászok tábora elég széles, ami

A twister felépítése és működése

alighanem a „gumik” két kimagasló előnyét bizonyítja. Egyrészt messze a legolcsóbb pergető alkalmatossá-
gokról beszélünk, másrészt rendkívüli hatásfokkal, na-
gyon eredményesen használhatóak.

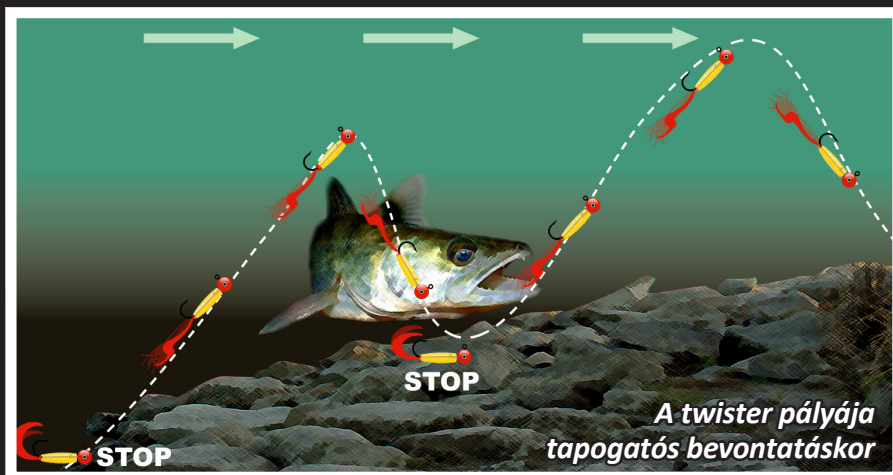
A TWISTER

Ez az ötletes kis plasztik örökmozgó két részre tagol-
ható, ezek az általában hengeres test és a vele egybe
öntött, sarló alakú farok. Ez utóbbi feltűzve a horog
ívével egy síkban helyezkedik el. Vannak dupla farkú
változatok is, ezek két lapja merőleges a horog síkjá-
ra. A farok lehet elvékonyított, lekerekített vagy villás
végű, esetleg apró, golyó alakba is végződhet. A horgot
úgy vezetjük be a testbe az orr felől, hogy a hegye a
test és a farok találkozásánál, vagy annál kicsit visszább
bújjon ki. Egyfarkú twistereknél elterjedtebb rögzítési
mód, hogy a farok a horog ívével ellentétes irányba, le-
felé kanyarodik. Ez nem arany szabály, sokan használják
ellenkezőleg is. Van, aki attól függően, hogy álló vagy
folyóvízen horgász, van, aki pedig akkor fordítja így a
gumit, ha a süllő csak maszatolva ütögeti a csalit. A fel-
felé mutató verzió mellett szólhat az is, hogy azt a fe-
néken, nyugalmi állapotban is érzékelhetően mozgatja
a víz. Hogy mennyire megoszlanak a vélemények arra
igazolás, hogy vannak gyártók, akik a haltestű twistere-
ket eleve felső állású farokrésszel készítik. Az alap „jig
head”, a twister fej egy nyaknál derékszögben meghaj-
lított füles horog (jig horog) amit öntéssel ellátnak egy
gömbölgéssel. Az ólom mérete széles skálán mozog-
hat, akár csak a horog mérete és szárának hossza. Ezek
a paraméterek határozzák meg, hogy milyen vízviszo-
nyok mellett, milyen távolságra, mély-
ségre és milyen méretű twisterhez il-
leszthetjük hatékonyan a fejet.

A horog minőségén nem érdemes
spórolni. Tekintve, hogy többnyire
csontos pofájú halakra pályázunk,
sok múlhat a horog hegyén. Ha nem
akad biztonsággal, a fásztáskor ver-
gődő hal könnyen megszabadulhat
a kellemetlen élménytől. Hányszor
megesik, hogy a már szárazra segí-
tett halból akadálytalanul kipottyan a
twister vagy gumihal... Hiába, ezekkel
a csalikkal nincs idő nyeletésre. Fon-
tos teendő a horgászatok szünetei-
ben átvizsgálni a horgokat. Mivel többnyire a fenéken
mozgatjuk twisterünket, minduntalan ki van téve a
kövekkel való koccanásoknak, elakadásoknak, beszo-
rulásoknak. Ebből a horgoknak is jut bőségesen, hamar
kicsorbul vagy egy kis alattomos görbület keletkezik a
hegyén. Ha ezt nem vesszük észre és nem korrigáljuk
finom fenékövel, esetleg tűreszelővel, lemaradhatunk
néhány jó halról.

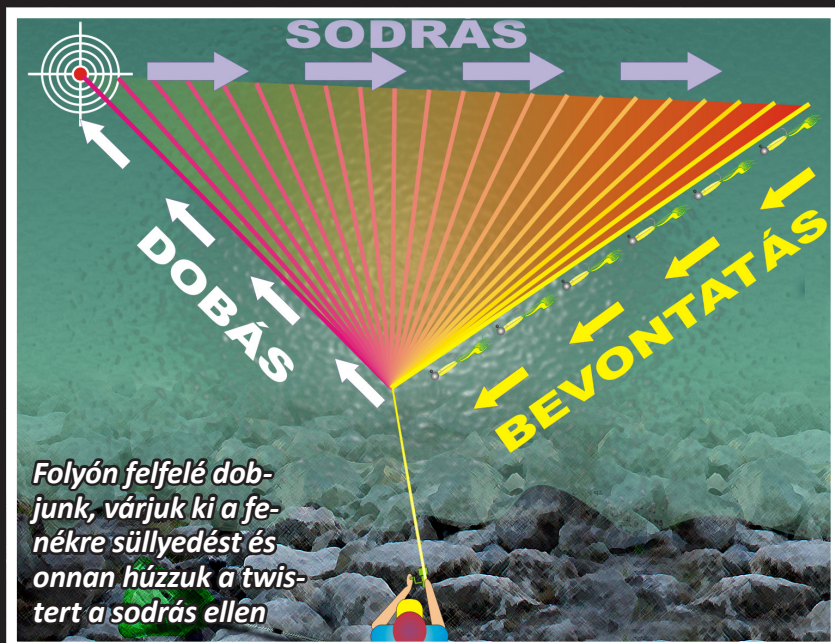
A golyó mellett léteznek lapított, ovális, pöröly for-
májú, csónakorr alakú, stb. fejek is. Egy remek megol-
dás a talpas ólom, amiből 45 fokban ágazik ki a horog.
Ez a fenékre érve és megállítva talpon marad, de a rá-
fűzött twistert ebben a nyugalmi helyzetben is mozgat-

ják az áramlatok. Sok esetben ilyenkor veszi fel a hal.
A fej akkor van helyesen kisúlyozva, ha a levegőben
lógatva a horog szára merőleges a főzsinórra. Gyakori
megoldás, hogy az ólom öntvényen van egy rövid nyúl-
vány, ezen pedig egy sarkantyú. Ezen a nyúlványon át
hagyja el a horog az ólmot. Az benne a praktikum, hogy
meggátolja a ráhúzott műanyag lecsúszását. Ez pedig
gyakran előfordul, ha a twisterünket kövek, ágak közé
szorult pózból kell kirángatni, vagy ha nagyot vágunk
be üresen – „luftot ütünk”. Vannak, akik idegenkednek
ettől a toldaléktól, mondván, hogy felhúzáskor a sar-
kantyú roncsolhatja a szilikont, főleg ha az kisméretű.
Van benne igazság, ezért nem esztergálgatással le-
lapítják a sarkantyút egy fogóval. A twister fejek között
van elakadásmentes bokor-, vagy sziklaugró is. Gyako-
ri trükk, hogy az ólomba vagy beleöntenek, vagy egy
erre fűrt lyukba beszorítanak acélszálat vagy néhány
rugalmas műanyag sörtét. Úgy helyezik el, hogy a ho-
rog hegye fölött néhány mm-re mutasson, de ne érjen
el a hegy szintjéig. Ez a kis pótszál átsegíti a horgot a ki-
sebb akadályokon anélkül, hogy az elakadna. A „nyers”
színű ólom mellett népszerűek a színesek is és ezeknek
nagyon is lehet jelentőségük. Egy cimborám öröm-
mámorban érkezett meg a Tiszáról, gyönyörű süllőket
zsákmányolt. Kérdeztem, mi volt a titkos fegyver? „Pi-
ros fej, vajsínű gumik. Csak ezt ették!” Nosza, másnap
irány a szentendrei Duna a piros-fehér kombinációval!
Síri csönd, egyetlen ráütésem sem volt. Ott már évek
óta én is a vajsínűt húzgáltam, nem is viszek más színű
„tvinyót” magammal. Gondoltam egyet és az általam
preferált natúr ólomra váltottam. Meg is lett az ered-

ménye két csinos süllő formájában. Részemről mara-
dok a semleges színű ólomnál. Némely külföldi orszá-
gokban szinte kultusza van a házilag készített twister
fejeknek. Ezt a kereskedelem ki is szolgálja, kaphatók
különböző öntőformák, jig-horgok, elektromos ólomol-
vasztó edények, külön erre a célra kisserelt folyékony
és hőre olvadó porfestékek a szivárvány minden színé-
ben. Más kérdés, hogy egy ilyen apparátus árán lehet
venni évekre elég kész fejet, de biztos vannak olyan ér-
vek, amik az otthoni barkácsolás mellett szólnak.

Térjünk vissza a twister egységünk lágy eleméhez,
vagy ahogy általában hívjuk, a gumihoz. Színválasz-
tókra itt sem lehet panasz. Legjellemzőbbek az alap-

színű, egyárnyalatúak. Ezekből a legnépszerűbbek a fehér, tört fehér, piros, és sárga változatok. Ha ezek nem válnának be, használhatunk kétszínűt is. Itt végtelen a választék, a legmenőbb talán a fekete testű-fehér farkú és a fehér testű-piros farkú. Tiszta vízben fogósak az üvegszerűen áttetsző színes gumik és általánosan elterjedtek ugyanezek az anyagok apró, csillámló glitterekkel keverten. Sötét mélységekben és éjjeli horgászatkor jó szolgálatot tesz a fluoreszkáló gumi, ami fénynél többnyire halvány zöldes-sárga, sötétben pedig zölden világít. Éjszakai használatkor célszerű néha megvilágítani, hogy ne veszítsen fényének erejéből. Több forrásból hallottam, hogy a meleg hónapokban inkább az élénk színek hódítanak és ahogy hűl az idő, fokozatosan át kell térni a természet közeli árnyalatokhoz. (zöldes, barnás, szürke, halványkék, fekete, stb.) Ezt még ilyen következetesen nem próbáltam ki, de van benne ráció, érdemes tesztelni. A gumi viselkedését célszerű még az éles bevetés előtt, a lábunk előtt úsztatva megvizsgálni. Sajnos előfordul, hogy – főleg hidegben – nem kellő intenzitással mozog a csali. Lehet akármilyen tetszetős a színe, ha az anyaga sprőd és a virgonc veretés helyett csak ímmel-ámmal billegeti a farkát. Adódhat úgy, hogy nem teljesen stimmel a gumitest hossza a horogéhoz, ha túl hosszú, a horog hegye túlságosan távol kerülhet a faroktól. Ennek az lehet a következménye, hogy sok üres bevágásunk lesz, rosszabb esetben farok nélkül vontatjuk be a twistert, mert a hal letépi, de nem éri el a horgot. Ilyenkor a pedánsabb horgász levág a testből, én leharapom a felesleget, mint sheriff a szivarvéget. A gumi ilyen csonkításának más indoka is lehet, pl. ha „duppler”-t készítünk. Egy csukavadász ismerőstől vettem át a technikát. Ez a készség egy hosszúhorgos fejből és két gumiból áll. A lerövidített testű gumikat úgy húzzuk a horogra, hogy összeérjenek és a farkaik ellentétes irányba mutassanak. Nekem legjobban a piros-fehér összetétel jött be, valóban elcsábítja a csukát.

Megjegyzem - bár evidens – hogy ha céltudatosan csukára szerelünk, mindig használjunk drótelőkét! A „vízitigris” fogai hamar leamortizálják a főzsinórt és ugye nagyon keserű érzés a heves fárasztás közben hirtelen könnyűvé váló bot... Én a téli Dunán, süllőzés közben is használok drótot, mert évről évre megfigyeltem, hogy fagy közeli napokon előkerülnek a csukák olyan helyeken is, ahol tavasztól télig hírük sem volt. Mivel a süllő elég óvatos jószág, igyekszem a legkevesbé feltűnő előkét alkalmazni. Ez egy vékony, de erős, fémszínű, csupasz szál vagy sodrony, semmi esetre sem csillogó forgóval és kapoccsal. A fémszál műanyag borítása tetszetős, de csak optikailag vastagítja az előkét. Eddig nem is éreztem hátrányát ennek a plusznak a szereléken.

Hogyan mozgassuk a twistert? A következőkben leírtak többnyire a gumihalazásra is érvényesek, hisz a két műcsali közeli rokonai egymásnak.

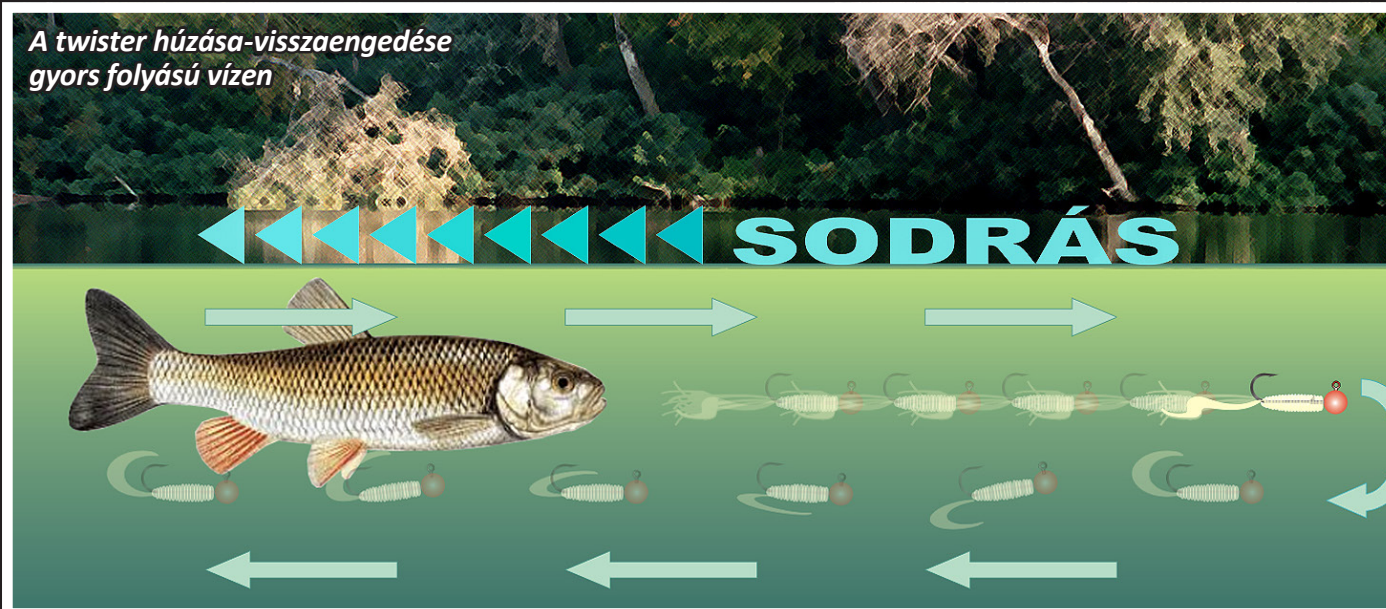
A twisterezésről témáztatva csínján bánok a „pergetés” kifejezéssel. A twister klasszikus használata inkább mártogatásba, tapogatásba hajlik. Esetenként a pergetés szó is helytálló, pl. amikor úgy kezeljük a „tvinyó”-t, mint egy villantót. Vagyis egy bizonyos mélységben folyamatosan gyors mozgásban tartjuk. Ez eredményes lehet szinte minden rablóhalra, viszont süllőre már nem annyira. Márpedig a twisterező horgászok zöme süllő után kutat. A süllő előszeretettel bújik meg bedőlt fák törzse alatt, gyökerek közti odvakban, kövek között vagy nagyobb kő alatt kifüldött mélyedésben. Ilyenkor innen támad az arra úszó kishalakra. Mivel a tuskéhátúak rivalizálnak egymással, csak a biztosra menve hagyják el leshelyüket, mert azt hamar elfoglalhatja egy idegen. Az ilyen rejtékhelyek felkutatására tökéletes eszköz a twister és tökéletes módszer a tapogatás. Ez a következőképpen működik: Bedobunk és várunk, amíg az ólom a fenékre ér. Ezt lehet érezni is és látni is. Hirtelen megkönnyebbül a bot és a zsinór egy pillanat alatt hasat ereszt. Ekkor néhány orsótekeréssel feszessé tesszük a zsinórt úgy, hogy a bot állása közel legyen a vízszinteshez. Lassan megemeljük a bot végét, de nem egészen a függőlegesig, hogy maradjon terünk az esetleges bevágáshoz. Innen pedig visszaengedjük a botot, közben tekerve az orsót ezzel felcsévélve a feleslegessé vált zsinórszakaszt. Azért is fontos ez a mozzanat, mert így zsinórunkat állandóan feszesen tudjuk tartani. Megereszkedett zsinórral nem lehet bevágni. Ezt az emelgetést addig ismételtetjük, amíg a twister közel ér a parthoz, - feltéve, hogy nem csónakból horgászunk - ezen a ponton pedig átváltunk folyamatos pergetésbe. Legalábbis én így szoktam meg. Ha egészen a lábamig táncoltattam a twistert a homokpadon, előfordult, hogy a süllő kikísérte a csalit láthatóságig, aztán összenéztünk és őkelme leborított az útvonaláról, mint egy vadászgép. Ha viszont az utol-

só métereken megsürgetem a twistert, sokszor kap utána süllő vagy csuka. Gondolom nem szívesen merészkednek ki a világos sekélybe, viszont a zsákmányt nem akarják elszalasztani. Az emelgetős süllyesztős terelésünk eredményeképpen a twister egy olyan forma pályát úszik be, mint a hortobágyi kilenclyukú híd ívei. Ezzel a totyogtatással nem kell kapkodnunk, egy-egy bevontatás akár percekig is eltarthat. Ha szerencsénk van, sikerül pont a süllő szeme előtt felkínálni a horgot. Ha egy dobás nem jár sikerrel, dobjunk odébb kb. egy méterrel és ezt folytassuk addig, amíg nem dobáltuk meg „sugarasan” az adott területet. Ha nincs hal, haladjunk pár métert a parton és dobáljunk újra úgy, hogy nagyjából legyen átfedés az előzőleg átfésült szakasszal. Így elég jó százalékkal sikerülhet átvizsgálni a környéket. Folyók esetén számolni kell a víz sodrásával. Sodrásiránnyal megegyezően húzva nem igazán működik a twister, inkább csak viszi a víz, mi meg csak visszanyerjük a zsinórunkat. Ezért hát úgy érdemes partról dobni, hogy tőlünk felfelé pottyanjon a csali. Ott elkapja a sodrás és mire feneket ér pont olyan helyzetbe kerül, hogy árral szembe tudjuk húzni. Ilyenkor maximális hatásfokkal dolgozik a gumi. A twister avatott kézben hasznos medervizsgáló szonda is lehet. Ki lehet vele kopogtatni a követ, márgát, iszapot, gödröket, akadókat. Ezeket célszerű társítani valamilyen parti tereptárggyal, hogy visszataláljunk és már csak a hasznos helyekre dobjunk. Különösen célszerű azoknak a helyeknek a listázása, ahol reménytelenül akadtunk, szakadtunk. Kövek közül, keményfából ki lehet kocogtatni valahogy a horgot, de vannak ősellenségek, afféle twistertemetők. Nálam holtversenyben első a szivacsosra ázott fatörzs és az iszappal teli autógumi. Ezek nem adják vissza a horgot, viszont apadáskor szépen lehet róluk szüretelni... Az egyszerűbb akadásokból a kiút általában az apró, nem túl erős ráncigálás, – főleg ha csak az ólom tévedt be valami kőrésbe – ha pedig így nem megy, akkor jön a „kilövés”. Ilyenkor megfeszítjük a zsinórt, kézzel a bothoz szorítjuk, kinyitjuk az orsót és a tűrés-határig görbítve megemeljük a botot. Ekkor szinte egy

időben elpöcköljük a zsinórt és hirtelen vízszintbe lökjük a botot. Ilyenkor az esetek nagy részében a horog a hirtelen ellenerő hatására „kilövi” magát az akadóból. Ha makacs az akadó, akkor csak még jobban behúztuk a horgot – ez pech. Ám ilyenkor is van még remény. Ha elszántuk magunkat a beszakításra, tegyük a következőképpen: feszítsük meg a zsinórt úgy, hogy a zsinór és a bot vonala egybe essen. A keverőgyűrű alatt egy rongyra vagy ruhánk ujjára tekerjük egyszer-kétszer a zsinórt és derékmagasságban, háttal a víznek, nagyon lassan, folyamatosan, nem rángatva húzzuk. Így nem vágjuk el a kezünket, nem terheljük a drága orsót és nem verjük ki a szemünket, ha véletlenül elszabadul a twister. Többnyire csendben, lágyan adja meg magát a zsinór a kötésnél. Ha nem ott, akkor durranós a szakadás, de ami meglepő, sokszor ilyenkor akad ki a twister és sértetlenül ér partot. Gyakran hihetetlen méretű ágakat hurcol magával, amiket mi tépünk fel az iszaptól vagy törünk le a víz alatti törzsről. Gyengébb minőségű fejek esetében a horog vagy eltörve vagy kinyúlva tér vissza az akadóból.

Twisterrel nem csak a fenéklakók foghatóak, de felszín közeli vadászok is. Bár nem tipikus balinozó eszköz, adódnak olyan napok, amikor a rigolyás ön határozottan megkívánja. Neki és a domolykónak már ténylegesen pergetve mutassuk meg a twistert! Állóvízen gyorsan, folyamatosan húzzuk a gumit kb. 20-50 cm mélyen. Mindkét hal, de főleg a balin nagy üldöző, szeretik a gyors hajszákat, hát hadd kergessék a twisterünket! Főleg folyón, csónakból célszerű a sodrás irányába dobni egyet és lassan felfelé húzni. A víz ereje teszi a dolgát, ha csak visszatartjuk a csalit, az akkor is aktívan vibrál. Visszaengedve, ismét húzva hosszasan játszhatunk így egyetlen dobással. Részemről nem pergetek twisterrel célirányosan balinra, de számtalanszor adódik – főleg nyári napkeltéken – hogy előkerülnek a torpedók és gátlástalan fröcsköléssel kergetik, dobálják a snecinépet. Ilyenkor húzok néhány „magasat” a twisterrel és ha elkap a hév, akkor a horgásznapi hátralévő része rendszerint élő kishalas balinozásba torkollik. *Folytatjuk...*

Tam-

Óriások nyomában: A VIZA

„...Régente, – írja Herman Ottó – amidőn ez a valóságos óriás még szerette a magyar vizeket, az érkező sereg olyan volt, hogy a víz duzzadozott tőle, s oly számmal került a szárazra, hogy nemzetgazdasági fontosságot öltött. Ma a viza megfogyatkozott nálunk... Az bizonyos, hogy a régi híres vizafogók elnéptelenedtek, s a mázsás viza nagy ritkaság, holott régente akárhány tízmázsás is került szárazra...”

Sajnos ma már azoknak a ritka mázsás példányoknak is meg tudnánk örülni, hazánk területéről azonban teljesen kiszorult a viza, ugyanúgy, mint a régen nagy mennyiségben előforduló többi, kisebb termetű tokféle is. Hazai vizekben egyetlen képviselőjük a kecsege, neki az a szerencséje, hogy életmódja nem köti a tengerhez.

Vizát legtöbbször valószínűleg csak fotókon és természetfilmekben fogunk látni. Ettől függetlenül horgászszívet megdobogtató érzés felidézni egykori hazai jelenlétüket. Nem siratódalnak szántam e pár sort, inkább megemlékezésnek, ami felpezsdíti kicsit a horgászfantáziát. Bár méreteinél és ritkaságánál fogva sosem volt tipikus horgászhal, azért meg lehet fogni horoggal is. Napjainkban is szerveznek horgásztúrákat kifejezetten a vizára szerelve. Elejtése, ennek előkészületei, az utazás nem kis költséggel járnak, átlagos jövedelmű horgásznak egy vizakaland csak álom marad. Pedig régen ezrével úszkáltak itt a „kertek alatt”...

A VIZA (HUSO HUSO)

A tokfélék családjának legnagyobb termetű tagja. Teste megnyúlt, áramvonalas. Orra fiatal korban hoszszú, hegyes, idősebb korban vaskosabb, kúpszerű. Nagy szája félhold alakú, a hasoldalon nyílik, szélessége szinte eléri a fej szélességét. Felső ajka az orr felé

Vizahalászat az Ural folyóból

domborodik, alsó ajka középen megszakított. Négy szál bajusza hosszú, oldalról lapított, hátrasimítva eléri a felső ajkat. Hátán 11-14 tüske nélküli, sima, hasán 9-12 darab vértipkely nő. 40-60 oldalvértje különálló, kicsi. A farkrészen nőtt hátúszója 62-73, farkalatti úszója 28-41 sugarat tartalmaz. Háta sötétszürke, hasa és a csontos vérték piszkosfehérek, oldalai világosszürkék. Orra sárgásfehér. Testhossza napjainkban maximum 700 cm, régebben néha 900 cm-es, akár 1500 kg-os egyedek is előkerültek. Fenéklakó, gerinctelen állatokkal táplálkozik, növekedésének arányában fokozatosan tér át a halfogyasztásra.

Vándorló hal, elsődleges élőhelye a tenger, innen úszik fel iváskor a folyókra. Megtalálható a Fekete-, Kaszpi- és Azovi-tengerben, egy kisebb populáció az Adria északi részén is felfedezhető.

Aki látott már horgon védekező, küzdő, féltonnás vizát, az bizonyára felsóhajtott: „csak az életben egyszerűen is megakaszthatnék egyet!” Ez azonban még akkor is bajos volna, ha a viza magyarországi ivásainak korát élnénk. Miért? Ennek a halnak a zsákmányolása, birtoklása már évszázadokkal ezelőtt is komoly kiváltságnak számított. A Képes Krónika szerint 1053-ban I. András

Horgászata kemény felszerelést igényel

király jelentős élelmiszer adománnyal segítette ki III. Henrik német császár éhező seregét. A Győr alá küldött segély többek között 50 darab vizát is tartalmazott. A viza halászatának, a vele való kereskedésnek engedélyezése egyenrangú volt egy birtok adományozásával. A folyókon felállított vizafogók üzemeltetése is szigorú ellenőrzés alá volt vonva, a zsákmányt természetesen alaposan meg is adóztatta a mindenkori hatalom. Tette ezt azért, mert a viza nagyra becsült kereskedelmi cikk volt, ingyencségnek, ritkaságnak számított. Ívni ugyan évente csak kétszer hatoltak fel folyóinkon a vizák, de az ilyen alkalmakkor előfordult, hogy ezrével fogták őket.

A vizahús rendkívül ízletes, nem véletlen, hogy már az ókori görögök és a rómaiak is az egyik legbecsesebb ételként említik. Húsánál nagyobb megbecsülés övezi az ikráját – a vizakaviárt. Ez manapság is az egyik legdrágább élelmiszer. Némely példányból elképesztő mennyiség kerül elő, de az ikra kinyeréséhez sajnos, muszáj megölni a halat. Szintén világcikk a vizahólyag is. Számtalan területen használható fel, például kitűnő halenyvet ad, a konyhán különféle kocsonyák készítéséhez alkalmazható, akár a zselatin. Az erjesztési iparágakban, bor, pezsgő, likőr, sör, ecet stb. tisztítószerül szolgált, a gyógyászatban az angol flastrom készítéséhez használatos. Gumival keverve selymet tisztítottak, keményítettek a vizahólyaggal, de mesterséges gyöngyöt is állítottak elő belőle. Komplet vizamészárszékek üzemeltek vonulási útjuk mellett, például a bécsi mészárszék látta el füstölt, szárított, sózott vizahússal Franciaországot, Németországot, Lengyelországot. A vizának megvolt az a becsülendő szokása, hogy csak nagyon kis példányszámban úszott feljebb a magyar érdekltségű vizeknél. Bár néha, mint. 1692-ben előfordult a bajor Dunában is, Európa nagy része importra szorult a bőséges közép-dunai fogásból. Egyébként régen Magyarország területén nem csak a Dunából fogtak vizát. Ebben a tekintetben említik még a Tisza, Maros, Vág, Körös, Zagyva, Dráva folyókat is. Hazánkban legnagyobb mennyiségben és legtovább a Dunában maradt meg ez a hal.

MIÉRT NEM LÁTOGAT MÁR MINKET A VIZA?

Mivel – mint már említettük – vándorló életmódot folytat, szüksége van az akadálymentes haladásra. Ezt nehezítette meg a folyamszabályozás, és végül tette lehetetlenné a Vaskapu 1. (1970) és a Vaskapu 2. (1984) megépülése. Igen ám, de a vizaállomány gyérülését elsősorban nem a XIX. sz. végi folyószabályozások idézték elő, hanem a túlzott halászat. Míg 1537-ben egy különösen eredményes dunai halászat okán ezer vizát említenek, 1877-ben Károli János már ritkaságként említi ezt a halat. Igaz, húsz évvel korábban – 1857 – fogták a legnagyobb feljegyzett dunai vizát, amely többet nyomott nyolc mázsánál. Még 1763-ból is beszámolnak

egy halászatról, ahol olyan bőséges volt a zsákmány, hogy a viza szinte eladhatatlanná vált. Az ezt követő időszakban már rohamosan csökkent a példányszám, és kapitális egyedek is egyre ritkábban mutatkoztak. 1868-ban Orsovánál jegyezték fel egy 480 fontos vizát. 1911-ben ugyanitt mindössze 4 db-ot említenek. 1870-ben még gyakori volt a Dunában a 300 font körüli viza, 1879-ben már a 200 fontos is ritkaság.

A Tiszából még fogtak vizát 1920-ban Vásárosnaménynál, 1933-ban Tiszafürednél, 1953-ban Tiszakécskénél. Szegeden utoljára 1895-ben fogtak vizát, két, kb. 50-60 kg súlyút. Algyőn számolnak be egy 18 kg-os vizáról 1909-ben. A Dunán Gemencnél 1922-ben került elő egy 2,2 méteres, 90 kg-os példány. Paksnál 1957-ben halásztak ki egy 270 centis vizát.

Az adatokból látható, hogy a viza eltűnésének Magyarországon nem elsősorban a Vaskapu az oka, az csak „betette a kaput”. Megépülése óta a magyar Dunán már csak Ercsinél zsákmányoltak egy vizát 1972-ben, és az utolsó 1987-ben került hálóba Paksnál. Három méteres és 180 kg-os volt...

Kósza híreket lehet hallani itt-ott halászoktól, óriási kecsegék felbukkanásáról, és valami nagy halról, ami egyszerűen „átüti” a hálót. Csak bizakodni tudunk, hátha egy-két eltévedt viza rejlik a jelenségek mögött, számottevő jelenlétük viszont csak ábránd. Mindenesetre, ha véletlenül egy nagyobb vizával hozná össze bármelyikünket a véletlen, a hal valószínűleg még egy férfiasabb harcsázó szerelést is azonnal „helyre rakná”.

Folytak és folynak kísérletek a viza újrachonosítására hazánkban. Az egyik félmegoldás a viza és a kecsege sikeres keresztezéséből kitenyésztett vicsege megjelenése volt, de a szaporítóanyag ellátás nehézségei miatt a program leállt. Egy másik megközelítés a Viza 2020. Ez a program vízügyi szakemberek, kutatók kezdeményezésére indult el, ma már a WWF is csatlakozott hozzá. Merész célkitűzésük nem kevesebb, mint hogy 2020-ra térjenek vissza nagyobb folyóinkba a vizák! Bizonyára hatalmas erőfeszítésre, szakértelemre, összefogásra lesz szükség, de ha sikerrel végződik, az minden természet-szerető emberben tiszteletet, jó érzést fog kiváltani. A Viza 2020 ugyanis nem csak magáról a halról szól, hanem folyóinkról is. A viza csak hab lenne a tortán. Szerencsés egybeesés, hogy a program összecseng az Európai Unió új vízügyi politikáját meghatározó Víz Keretirányelvvel, miszerint 2015-ig hazánkban is ki kell alakítani a folyók jó ökológiai állapotát. Ez megkívánja az árterek helyreállítását, az akadálymentes, természetes áramlást, a vízminőség jelentős javulását. Ebben a munkában a viza afféle „kóstoló-mester” szerephez jut majd, hiszen sajátos igényei és életmódja alkalmassá teszi a folyók tesztelésére.

A túlzott halászat és a folyók szabályozása mellett még számos tényező szűkítette le a viza életterét. A

vizek szennyezése már szinte elcsépelet téma, de akár még a fakitermelés is befolyásolhatja egy folyó életét, ahogy az a Duna esetében tapasztalható is volt. A XIX. században a Duna menti hegységekben sokszor óriási mértéket öltött a fakitermelés. A lecsupaszított lejtők sokszorosan ki lettek téve az erózióknak, egy-egy komolyabb esőzés tonnaszámmra mosta a termőréteget a Dunába. A lassuló szakaszokon ez a massa leülepedett, történetesen az olyan kavicságyakat iszaposította el, ahová a vizák rakták, vagy rakták volna ikráikat.

Vagy egy másik apró összefüggés – a géb. A dunai horgászok kis mumusa, viszont a viza legfőbb eledele. Az utóbbi évtizedekben igencsak elszaporodott ez a szörnyecske. Senki sem kívánja horgára, esetleg csalinak. Olyan fajtái is előkerülnek, amelyeket tapasztalt halászok sem ismernek fel teljes biztonsággal. Változatos megjelenésük annak is köszönhető, hogy a Duna-Majna-Rajna csatorna megépülésével bekerültünk egy új vízhálózatba. A bolgár és orosz olajhányó vontatóhajókat kiszorították a gyors járású belga, német, francia stb. önjáró uszályok. Ezeknek keringetőrendszerében, ill. a hajótestre tapadva a gébek villámgyorsan „bepotyautazzák” Európát, mindenhol jut belőlük. Hasúszójukkal tapadnak a fenékhez, ha nem muszáj, nem úszkálnak. Általuk terített asztal várja a vizákat, ha megjelenének, kevesebb géb bosszantaná a horgászt. Ilyen és hasonló tényezők százaival kell szembeülni azoknak a szakembereknek, akik részt vesznek a Viza 2020 programban. Csak szurkolni lehet egy ilyen nagyszerű kezdeményezésnek. Talán az is segíti a munkát, hogy az európai országokkal összehangolva folyhat a munka, hiszen az érdek közös.

Sajnos a dunai viza nem csak a Vaskapuig szorult vissza, alatta is megfogyatkozott. Hiába védik a hatóságok, a vizakaviár olyan jövedelmező cikk, hogy jelentős orvhalászat épül rá Romániában és Ukrajnában is. Ezzel a természetvédelem nem sokat tud kezdeni. Viszont aggasztó hírek érkeznek néha a Fekete-tenger azon területeiről, ami a vizák fő tartózkodó-, kiindulópontja. Itt a víz szennyezettsége ér el olyan értékeket, ami többszöröse az Atlanti-óceán legveszélyeztetettebb részeinek. A nagy vizafogók már nem térnek vissza folyóinkra, de ha a Viza 2020 és hozzá hasonló kezdeményezések sikerrel járnak, ismét a Duna lehet a fekete-tengeri vizák egyik bölcsője. Ha megépülnek azok

Ilyen és ekkora példányokat ritkán lehet látni

a műtárgyak, amik lehetővé teszik a tokfélék szabad vándorlását, egy szép napon talán a magyar horgász ismét foghat vizát hazájában. A különböző deltákban, természetvédelmi területeken is folyik legális vizahorgászat, – természetesen a fogott halat szabadon kell engedni – talán néhány évtized múlva nálunk is lesz erre lehetőség.

HOGYAN FOGTÁK A VIZÁT?

Ennek az óriásnak a tömeges halászata horgászmodszerekkel elképzelhetetlen. A legelterjedtebb eszköz a vizafogó cége, vagy szégye volt. Már Herman Ottó is csak leírásokból ismerte, működő vizafogót nem látott. A vizafogó cége egy gerendákból készült hatalmas építmény. Szerepe az, hogy a felfelé úszó vizák útját elrekesse. Mivel jelenléte nem egyeztethető össze a hajózással, szigetekenél helyezték el a mellékágot lezárva. Egy ilyen építménynek állít emléket a Margitsziget mellett, a pesti oldalon elterülő negyed neve: Vizafo-gó. A vizafogók felállításának helyét, használati jogát a király adományozta, építését, karbantartását jobbágy-falvak lakossága végezte. Az építménynek alapvetően két változata működött. Az egyszerűbbik egy levert cölöpökből álló, halmegállító rekeszték. Az előtte össze-szeverődött halakat kerítőhálóval, vagy horoggal fogdosták össze. A másik változat már rendelkezett egy fogórészsel is. Ez vagy a levert cölöpfalban kialakított öblös rész volt, vagy a rekeszték kapujában elhelyezett zsákháló. Mivel a felfelé úszó vizákat terelték a cégébe, a hálót a sodrással szemben rögzíteni kellett. A megfogott vizákat egy külön erre a célra formált bunkóval szabályosan agyonütötték. Sokszor a beteretlt halak farkára hurkot szorítottak, és így vonszolták a sekélyebb vízbe a lebunkózáshoz. Ez a munka nem volt gyerekjáték, megesett, hogy a viza még a legmarkosabb legényt is agyonütötte egyetlen farkcsapással.

Egy szintén elterjedt eszköz volt a vizahorg. Általában arasznyi méretű, tűhegyes, kovácsoltvas vagy fehér fém kampó. Véghorogként kötötték, de használata merőben más, mint a horgász horgoké. Csalétket nem tettek rá. A horgokat egy kb. 60 cm-es, erős előkezsínőrra kötötték, majd az ilyen előkékből egy sorozatot kötöttek egy jóval vastagabb kötélre merőlegesen. A horgok öblébe vékony zsinórral ökölnyi faúszókat kötöttek, amik be voltak kátrányozva. Ezután az egészet

Húsa is ízletes, viza kebab

elsüllyesztve kifeszítették keresztben a mederben. A horgokat a fadarabok lebegtették. Tavasszal és ősszel a Fekete tengerből érkező halóriásoknak át kellett úszniuk a horgok között, és erős farkcsapásaik következtében szép számmal akadtak fel. Ekkor a halászok kihúzták és leütötték őket. Hazánkban utoljára az 1900-as évek elején használtak vízahorgot, a tolnai halászok Baja alatt.

Szabályos horgászfelszereléssel is meg lehet birkózni a vízával, erre tanú az a viszonylag kevés sporttárs, akinek megadatott a kaland. Az ilyen örömhorgászatokról készült képi anyagokon látható, hogy egyszerű, de bivalyerejű alkotóelemekből áll össze a „vizázó cucc”. Fenekezve, úszózva is meg lehet akasztani az óriást, kishalat használva csalinak. Jó, a kishal fogalma relatív, ez esetben a kilós dévér is annak számít. A masszív csónak nélkülözhetetlen, és a kifogástalan erőnlét is alapkövetelmény. Az anyagi ráfordítás sem csekély, hisz vizát leginkább az egykori SZ. U. területén foghatunk, esetleg Romániában. Külön engedélyek, utazás, szállás, kísérfelszerelés, szabadidő... Mindenesetre az biztos, hogy egy természetes vízával történt erőpróba egy életre szóló horgászélmény marad.

Hogy kulináris élménynek sem utolsó ez a hal, erről számtalan korabeli szakácskönyv árulkodik. Csak két példa:

Bornemisza Anna szakácskönyve 1680-ból külön fejezetben taglalja, címe: „A vizából huszonkétképpen készíthetni”. Elképesztően változatos ételrecepteket sorakoztat

fel, akárcsak Czifray István szakács mester Magyar Nemzeti Szakácskönyve, amelyet jóval később, 1840-ben adtak ki.

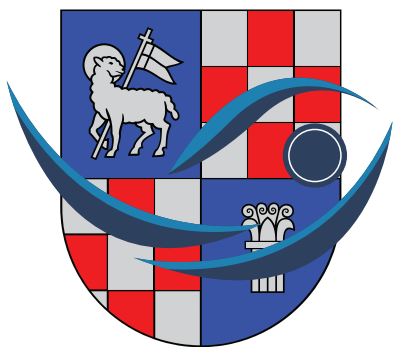
Sokszor hallani a beluga kifejezést valamilyen víza-összefüggésben. Például utazási iroda hirdetésében belugahorgászatot kínálnak, a mellékelt fotón pedig boldog horgászok feszítenek – egy vízával. Vagy ínycsemetétől hallani áhítattal rebegve a mennyei belugakaviár szót. Nos, ez egy kicsit tévedés is, meg nem is. Magyarul ugyanis a beluga a fehér delfint jelenti, ami emlős, nem horgásszák, ikrája pedig végképp nincs. Ellenben oroszul a beluga azonos a vízával. Az orosz nyelvterületen történt vízahorgászatok hatására Magyarországon is használatba került a víza megnevezése, mint beluga. Ezért lehetséges, hogy egy vízahorgászaton készült filmen a kazah túravezető és a magyar résztvevők is egyöntetűen belugaként ünneplik a gyönyörű vízákat. Ezt a kis átfedést leplezi le a „belugakő” kifejezés. Ez Révai szerint „a víza kiválasztó szerveiben előforduló, tojásdad alakú, fehér színű, foszforsavas mészből álló konkreció, melyet az oroszok háziszerként használnak”. (A fehér delfin orosz neve egyébként beluha.)

Ha sikerrel is járnak a törekvések és majd újra vízákat úszkálnak folyóinkban, biztos, hogy még hosszú évekig tabu marad horgászatuk. Vigasztal legyen mondvamár jelenlétük is árulkodni fog folyóink egészségéről, talán majd felidéznek bennünk egy letűnt világot, amit szerencsére még nem tettünk teljesen tönkre.

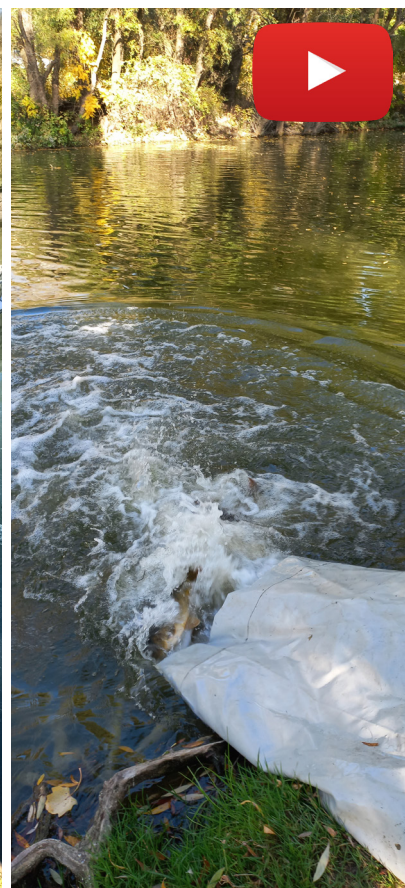
Nevezzük így, vagy úgy, hiányzik a Kárpát medencéből ez az óriás. Micsoda élet lehetett itt!

-ta

A DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET

DSHE

Egy gyönyörű tengeri pisztráng

Pisztrángok a tengerből 2. rész

Gondosan kutassuk végig a partot! Általános szabály, hogy amikor megérkezik a horgász a tervezett horgászhelyre, érdemes a partszakasz halban várhatóan gazdag tengerfokaira, sziklapadjaira és egyéb kiemelkedéseire összpontosítani!

Ezen – a kedvező áramlási és táplálékviszonyoknak köszönhetően – igen sokszor találhat tengeri pisztrángot, de ha a horgász „érzi” a halat, akkor a partszakasz egyéb részein is találhat. Különösen gondosan vizsgálja meg a tengeri hínárral benőtt, az osztrigáktól népes, továbbá az olyan helyeket, ahol köves kiemelkedések törnek meg a víz felszínét és kidomborodó kőalakzatok találhatók. Mielőtt a horgász begázolna a vízbe, dobjon néhányat közvetlenül a partról is. Lehetséges ugyanis, hogy a tengeri pisztráng a sekély vízben tanyázik, és

megijed a csobbanásoktól és a vízben történő mozgásoktól. A hínárral gazdagon benőtt, köves és az osztrigák által kedvelt partokat és homokos részeket alaposan vizsgálja át! Ezt oly módon teheti a legjobban, ha két-három lépésenként végez egy dobást.

Miután a területet átkutatta, érdemes mindezt fordított irányban és a dobásokat más szögből végezve megismételni. Lehet, hogy a tengeri pisztráng, mely az első keresés során nem „harapott”, most rávehető erre. Ezt a taktikát olyan helyeken is kipróbálhatja, ahol nagy sziklák találhatók és tengeri fű is nő. A tengeri pisztrángok gyakran rajokban mozognak és lehet, hogy egy terület, amely korábban teljesen halottnak tűnt, hirtelen újra életre kel. Ha iszapos és kihaltnak látszik a víz, érdemes átmennie egy másik, tisztább vízű területre.

Ahhoz, hogy a parti horgászatot a lehető legeredményesebben folytassa, a tengeri pisztrángra horgászónak jó dobási technikára lesz szüksége. Nem biztos, hogy a hosszú dobásokkal mindig halat fog, de vannak olyan napok, amikor egyszerűen szükség van rájuk. Általában halban gazdagok azok a helyek, ahol nagy kövek és „fürdőkádak” találhatóak, amelyek a homokzátonyt mindkét oldalukról csík formájában szelik át, és mély, illetve sekély vízrészekkel rendelkeznek. Az ilyen részekben a 30-40 méter közötti dobások rendszerint túl rövidek. Ez persze nem jelenti azt, hogy minden egyes alkalommal 100 méterre kell dobni, a megfelelő felszereléssel viszont nem jelenthetnek problémát a 60-80 méteres dobások sem.

Június, július és augusztus hónapokban a tengeri pisztráng nappalra hidegebb és mélyebb vizet keres, majd este ismét visszatér a part közelébe. Néhány helyen, például a jó vízcseréjű szirtfokok, homokzátonyok, víz alatti földpadok közelében egész nap megtalálható. Előfordulhat azonban, hogy a hal egykedvű és nehezen vehető rá, hogy támadjon. Ha mégis, erre a célra a kisméretű körforgó villantós műcsalik a legalkalmasabbak. Szeptemberben és októberben, mikor a víz erősen lehűl, a tengeri pisztráng még közelebb költözik a szárazföldre. Ilyenkor általában dél körül a legjobb horgászni rá, ugyanis ekkor a legmagasabb a hőmérséklet és legkellemesebb az idő.

Alkalmos műcsalik a tengeri pisztránghorgáshoz

Egy másik lehetőség, amikor az idő egy vihar vagy erős szél után tisztulni kezd. Ősszel a tengeri pisztrángok gyakran válogatósak, ezért szükség lehet nagyobb és kisebb méretű műcsalikkal is kísérletezni.

Legvégül pedig a legfontosabb: időzítse helyesen a horgászatot és győződjön meg róla, hogy a megfelelő

Jó dobási technikára van szükség

Ősszel a tengeri pisztrángok gyakran válogatósak

helyen fogott-e hozzá! A novembertől februárig tartó téli horgászathoz olyan műcsalít válasszon, ami a lassú ütemben történő visszatekerés alatt is csillog-villog. Elengedhetetlenek ilyenkor a nagy felszínű villantók és a parti wobblerek. Az izgató pöttyökkel tarkított vagy erős színekkel felfestett mintázatú műcsalik a legjobbak. Érvényes ez a 6-15 gramm közötti súlyú, kisméretű, körforgó villantós csalikra is, amelyek a téli időszakban szintén igen hatásosak. A színes, körforgó villantóval ellátott műcsalik a legjobbak az évnek ebben a szakában, ám hasonlókat mondhatunk az élénk színű műcsalikra és a sárga, valamint a tűzpiros műcsalikra is.

TENGERI PISZTRÁNG A FESZÜLŐ ZSINÓRVÉGEN

Egy gyenge lökés a csalin, egy gyors rántás, hirtelen lepörgő horgász zsinór és a vízben pörgő, csapkodó hal – a tapasztalatok szerint legtöbbször így harap a tengeri pisztráng. Máskor a hal óvatosabb, és egyszer-kétszer „beleharap” a csaliba, mielőtt elég izgatott lenne ahhoz, hogy végleg csapdába essen. Még a legfélénkebb tengeri pisztráng is rácsap a vízben csillogó műcsalira, körforgó vil-

lantóra vagy wobblerre, ha jól van vezetve. Tartsunk szünetet a visszatekeréssel, vagy mozgassuk meg kicsit a bot spiccét, hogy a műcsali mozgása eltérjen kicsit a megszokottól. Ettől a meglepő, váratlan mozgástól a tengeri pisztráng gyakran rácsapja álkapcsát a csalira. Ha egy hal több dobáson keresztül csak követte a csalít, cseréljünk műcsalit! Lehetséges, hogy csábítólag hat rá egy más szín vagy más mozgású műcsali. Amikor a hal rácsap, vágjunk igazán jól be, emeljük meg a botot, hogy a zsinór a hal irányába megfeszüljön! Minél hosszabban harap rá a hal, annál több erőre van szükség a bevágásnál ahhoz, hogy a horog stabilan beágyazódjon a hal szájába. Igen nagy a valószínűsége viszont, hogy a hal a felszínre úszik és kiugrik a vízből. Ezért mindig győződjünk meg róla, hogy a zsinór a hal irányában feszés legyen, mert ha laza, a dolgok rosszra fordulhat-

Győződjön meg róla, hogy a megfelelő helyen fogott-e hozzá

nak. Az évek során már sok hal intett a farkával „Isten veled-et”, miközben szökellve távozott.

Ha a hal ezen igyekezetét látjuk, próbáljuk a botot a vízfelszínhez képest vízszintesebben tartani, és a zsinórra ható rézsútos feszülés hamarosan megtöri a hal ellenállását. Ha a hal már elhasználta csaknem minden energiáját, bemehetünk a sekélyebb vízbe, ahol a szákkal ki lehet emelni. A halat kétféleképpen lehet szákolni: vagy úgy, hogy a farka ér be először és hátúszói kiállnak a vízből, vagy oldalról, úgy, hogy feje lefelé mutat. Az orsófék ne legyen túl szoros. Úgy emeljük meg a halat, hogy az a háló felé ússzon, és a szákot a hal feje alá toljuk, míg a test szinte magától csúszik bele.

Őrizzük meg a hidegvérünket! A kiemelés során elszalasztott hal közül a legtöbb a pánik, vagy a másodperc tört részéig tartó figyelmetlenség következménye. Ha mégsem erről van szó, már csak egy dolgot kell tenni, hagyjunk szabad folyást az örömünknek és élvezzük a győzelmet!

Losonczy

KLICK IDE!

Préri horgász

NÉZD MEG A VIDEÓT

 Infó
+36 (30) 274 0489

 Foglalás
www.prerito.hu

HOROGRA

AKADVA TV

Videók megtekintéséhez kattintson a tv-monitorokra

